

Men sko må jeg ha'

Hent bøger PDF

Linda Lassen

Men sko må jeg ha' Linda Lassen Hent PDF Forlaget skriver: 1864 var en national, men også en folkelig katastrofe for Sønderjylland og Nordslesvig. Landet blev amputeret og grænsen rykket helt op til Kongeåen. Man skulle nu aflægge ed til kejseren og kunne tilmed risikere at komme i treårig preussisk militærtjeneste. Så hellere udvandre. Og det gjorde rigtig mange da også. Da en folkeafstemning om de besatte områders tilhørsforhold ikke var i sigte, skiftede man kurs, nu gjaldt det at holde modet oppe hos de dansksindede. Det var ikke helt let. I skolerne blev dansk fortrængt, og i 1888 blev dansk helt forbudt - også i frikvartererne. Det er baggrunden for den historiske roman om vandrelærerinden Henriette Gubi og optanten Knud.

Henriette Gubi blev født 1856. Hun voksede op i et fattigt hjem med mange søskende, hvoraf de fleste døde som børn/unge. Hun var også selv svagelig, og som ca. 15årig fik hun fjernet det ene øje. Henriette begyndte i ungdomsårene at skrive digte, som hun sendte til avisen Dannevirke. Hun kom på højskole og på Zahles seminarium i København. Fra 1882-91 underviste hun i private hjem og på en lille skole ved Rejsby, indtil hun i 1890, af H. P. Hansen, blev opfordret til at blive vandrelærer. Hun boede rundt om på gårdene og underviste børnene i dansk, danmarkshistorie, bibelhistorie, geografi o.a., og hun vejledte forældrene, så de efter hendes afrejse kunne fortsætte undervisningen på egen hånd.

I *Men sko må jeg ha'* optræder en ung mand fra Sundeved, Knud Sørensen parallelt med Henriette. Da de første 6 år efter 1864 var gået, kunne sønderjyderne ikke længere optere (dvs. søge om at bevare deres danske statsborgerskab og alligevel blive boende.) De unge mænd skulle derfor i preussisk militær når var fyldt 17 år. For at undgå dette udvandrede mange. Således også Knud. Men da forældrene ikke kunne undvære ham på gården, kom han hjem igen, og i 20 år levede han illegalt derhjemme. Et lille værksted med et klædeskab ,der førte ned til en gammel kartoffelkælder blev hans 'hjem'. Han fik en håndfuld børn med forældrenes tjenestepige og forsøgte gentagne gange at komme ud af 'Fangenskab', men i modsætning til Henriette der øvede aktiv modstand mod det preussiske styre, blev Knud mere og mere forknyt.

Romanen følger Henriette og Knud fra 1864 til, Henriette Gubi dør i 1894. Henriette når således ikke at opleve genforeningen i 1920. Der er tidligere skrevet en biografi om Henriette Gubi.

Forlaget skriver: 1864 var en national, men også en folkelig katastrofe for Sønderjylland og Nordslesvig. Landet blev amputeret og grænsen rykket helt op til Kongeåen. Man skulle nu aflægge ed til kejseren og kunne tilmed risikere at komme i treårig preussisk militærtjeneste. Så hellere udvandre. Og det gjorde rigtig mange da også. Da en folkeafstemning om de besatte områders tilhørsforhold ikke var i sigte, skiftede man kurs, nu gjaldt det at holde modet oppe hos de dansksindede. Det var ikke helt let. I skolerne blev dansk fortrængt, og i 1888 blev dansk helt forbudt - også i frikvartererne. Det er baggrunden for den historiske roman om vandrelærerinden Henriette Gubi og optanten Knud.

Henriette Gubi blev født 1856. Hun voksede op i et fattigt hjem med mange søskende, hvoraf de fleste døde som børn/unge. Hun var også selv svagelig, og som ca. 15årig fik hun fjernet det ene øje. Henriette begyndte i ungdomsårene at skrive digte, som hun sendte til avisen Dannevirke. Hun kom på højskole og på Zahles seminarium i København. Fra 1882-91 underviste hun i private hjem og på en lille skole ved Rejsby, indtil hun i 1890, af H. P. Hansen, blev opfordret

til at blive vandelærer. Hun boede rundt om på gårdene og underviste børnene i dansk, danmarkshistorie, bibelhistorie, geografi o.a., og hun vejledte forældrene, så de efter hendes afrejse kunne fortsætte undervisningen på egen hånd.

I *Men sko må jeg ha'* optræder en ung mand fra Sundeved, Knud Sørensen parallelt med Henriette.

Da de første 6 år efter 1864 var gået, kunne sønderjyderne ikke længere optere (dvs. søge om at bevare deres danske statsborgerskab og alligevel blive boende.) De unge mænd skulle derfor i preussisk militær når var fyldt 17 år. For at undgå dette udvandrede mange. Således også Knud. Men da forældrene ikke kunne undvære ham på gården, kom han hjem igen, og i 20 år levede han illegalt derhjemme. Et lille værksted med et klædeskab ,der førte ned til en gammel kartoffelkælder blev hans 'hjem'. Han fik en håndfuld børn med forældrenes tjenestepige og forsøgte gentagne gange at komme ud af 'Fangenskab', men i modsætning til Henriette der øvede aktiv modstand mod det preussiske styre, blev Knud mere og mere forknytt.

Romanen følger Henriette og Knud fra 1864 til, Henriette Gubi dør i 1894. Henriette når således ikke at opleve genforeningen i 1920. Der er tidligere skrevet en biografi om Henriette Gubi.

Download (hent) pdf-bog, pdf bog, pdf e-bog, epub, fb2

Alle bøger. 30 dages gratis prøveperiode